

Sygn. akt II K 481/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2019 roku

Sąd Rejonowy w Szczytnie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący Sędzia Joanna Herman

Protokolant sekr. sąd. Katarzyna Strzelec

w obecności Asesora Prokuratury Rejonowej w Szczytnie Agnieszki Romanowskiej

po rozpoznaniu na rozprawie dnia 28 listopada 2019 roku sprawy:

D. T., syna S. i I. zd. W., urodzonego (...) w O.

oskarżonego o to, że:

w okresie od 25 września 2018r. do 20 lutego 2019r. w miejscowości P., woj. (...), uchylał się od ciężącego z mocy wyroku Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 20 listopada 2008r. sygn. akt III RC 136/08 oraz wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 02 października 2012r. sygn. akt VI RC 797/12 obowiązku łożenia świadczeń alimentacyjnych w kwocie po 450 zł miesięcznie na utrzymanie małoletniej Z. T. przez co wymieniona została narażona na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, przy czym łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowiła równowartość co najmniej trzech świadczeń okresowych

tj. o czyn z art. 209 § 1a kk

I. oskarżonego D. T. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego czynu i za to z mocy art. 209 § 1a kk skazuje go na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

D. T. i M. K. w dniu 4 grudnia 2010 roku zawarli związek małżeński. Ze związku tego mają córkę Z. T. urodzoną w dniu (...). Małżeństwo D. T. i M. T. zostało rozwiązane przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 2 października 201 roku w sprawie VI RC 797/12. W wyroku tym podwyższone zostały alimenty od D. T. na rzecz małoletniej córki Z. T. z kwoty po 300 zł miesięcznie zasądzonej wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 20 listopada 2008 roku w sprawie III RC 136/08 do kwoty po 450 zł miesięcznie.

(dowód: odpis wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie w sprawie VI RC 797/12 k. 3)

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 5 grudnia 2018 roku w sprawie II K 534/18 D. T. skazany został za przestępstwo z art. 209 § 1a kk popełnione w okresie od 18 maja 2017r. do 24 września 2018 roku polegające na uchylaniu się od łożenia na utrzymanie małoletniej Z. T. świadczeń alimentacyjnych wynikających z wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie wydanego w sprawie VI RC 797/12 i narażenie małoletniej tym samym na niemożność zaspokojenia jej podstawowych potrzeb życiowych. Za powyższy czyn D. T. skazany został na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Od 21 lutego 2019 roku D. T. rozpoczął odbywanie powyższej kary w zakładzie karnym, który opuścił w dniu 20 sierpnia 2019 roku

(dowód: odpis wyroku Sądu Rejonowego w Szczytnie w sprawie II K 534/18)

W okresie od 25 września 2018 roku do 20 lutego 2019 roku D. T. pracował dorywczo wykonując prace budowlane i z zakresu mechaniki, uzyskując wynagrodzenie w kwocie około 1000 zł miesięcznie. Większość powyższej kwoty przekazywał rodzicom na utrzymanie domu. W okresie tym niełożył na utrzymanie małoletniej córki Z. T.. Nie był zarejestrowany jako bezrobotny.

W dniu 10 października 2018 roku Kierownik MGOP w P. przyznał prawo do świadczeń z funduszu alimentacyjnego na rzecz uprawnionej do alimentów Z. T.. Zobowiązanie dłużnika alimentacyjnego D. T. z tytułu alimentów na rzecz małoletniej wynosi ponad trzy miesiące.

(dowody: wyjaśnienia oskarżonego k. 44, informacja z PUP w S. k. 19, 21, zaświadczenie o bezskuteczności egzekucji k. 2, odpis decyzji z dnia 10.10.2018r. k. 4, saldo spłat k. 5 – 7)

Matka małoletniej Z. T. jest bezrobotna, pozostaje na utrzymaniu partnera, który zarabia około 3500 zł. Poza małoletnią ma jeszcze troje małoletnich dzieci, które wychowuje. Otrzymuje świadczenia z pomocy społecznej w łącznej wysokości 2600 zł. Małoletnia Z. T. aktualnie ma 11 lat, jest uczennicą szkoły podstawowej. Poza typowymi potrzebami dziecka w jej wieku wymaga korepetycji z matematyki, co stanowi wydatek rzędu 50 zł/h, uczęszcza również na zajęcia z pływania. Generalnie jest dzieckiem zdrowym, jednak wymaga leczenia ortodontycznego i związanego z tym zakupu aparatu ortodontycznego. Koszty jej utrzymania ponoszone są ze świadczeń pomocy społecznej i alimentów z funduszu alimentacyjnego. Brak kwot z tytułu alimentów naraża małoletnią na niemożność zaspokojenia jej podstawowych potrzeb życiowych, powodując brak wystarczających funduszy na zakup żywności i odzieży dla małoletniej.

(dowody: zeznania świadka M. T. k. 63, 40 – 41, zaświadczenia o wysokości świadczeń k. 8 - 11)

Oskarżony D. T. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W toku postępowania przygotowawczego wyjaśnił, że wprawdzie w okresie objętym zarzutem pracował dorywczo uzyskując z tego tytułu dochody rzędu 1.000 zł miesięcznie, niemniej jednak zarobion w ten sposób środki pieniężne przekazywał swoim rodzicom na utrzymanie domu, niełożył na utrzymanie córki w jakimkolwiek zakresie. Jak wskazał, obecnie pracuje za granicą w Norwegii i będzie na bieżąco uiszczał należności z tytułu alimentów.

(wyjaśnienia oskarżonego k. 44)

Sąd zważył, co następuje:

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy przekonuje, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu.

Jak wynika z treści wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie w sprawie VI RC 797/12, oskarżony zobowiązany jest do łożenia na utrzymanie małoletniej córki Z. T. w kwocie po 450 zł miesięcznie. Obowiązek ten nie został dotychczas uchylony. Mimo istniejącego zobowiązania alimentacyjnego, a także uprzednio wydanego wyroku skazującego w sprawie II K 534/18, oskarżony w dalszym ciągu, w okresie od 25 września 2018 roku do 20 lutego 2019r., tj. do czasu osadzenia go w zakładzie karnym, nie wykonywał powyższego obowiązku w żadnym zakresie. W tej części wyjaśnienia oskarżonego przyznającego się do popełnienia zarzucanego czynu korespondują z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, w tym zeznaniami M. T., a także dokumentacją w postaci zaświadczenia o bezskuteczności egzekucji świadczeń alimentacyjnych i zaległości alimentacyjnej przekraczającej okres 3 miesięcy oraz decyzją o przyznaniu prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego na rzecz małoletniej. Dowodom tym, jako tworzącym logiczną, uzupełniającą się wzajemnie całość sąd dał wiarę w całości.

Podkreślenia wymaga nadto okoliczność, iż oskarżony, świadomy ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego, mimo posiadania źródła dochodów z pracy dorywczej, w żaden sposób niełożył na utrzymanie córki w okresie objętym zarzutem. Jak wynika z jego wyjaśnień, mimo uzyskiwania dochodów rzędu 1.000 zł miesięcznie, żadnej części swoich

zarobków nie przeznaczył na świadczenia należne tytułem alimentów, przeznaczając je na zaspokojenie potrzeb osób, do których alimentacji nie jest zobowiązany.

Co więcej, jak wynika z relacji M. T., brak świadczeń alimentacyjnych w zasądzonej wysokości, naraża małoletnią na niemożność zaspokojenia jej podstawowych potrzeb życiowych. Mając na uwadze okoliczność, iż matka małoletniej nie pracuje, pozostaje osobą bezrobotną, na utrzymaniu partnera, wychowującą poza małoletnią jeszcze troje młodszych dzieci, dać wiarę należy jej twierdzeniom o trudnej sytuacji materialnej i niemożności zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych Z. T. w zakresie jej wyżywienia i zakupu odzieży. Jak podała bowiem M. T., źródłem utrzymania całej sześciuosobowej rodziny jest jedynie dochód jej partnera w wysokości około 3500 zł miesięcznie, świadczenia z pomocy społecznej i alimenty na rzecz małoletniej Z. T.. Jak wskazała przy tym matka małoletniej, wypłacane jej z funduszu alimentacyjnego kwoty 450 zł miesięcznie, w całości przeznaczają na zakup jedzenia i ubrań małoletniej, a także zaspokojenie jej pozostałych potrzeb takich jak opłacenie lekcji pływania, czy korepetycji z matematyki oraz leczenia ortodontycznego. Na marginesie w tym miejscu wskazać należy, że aktualnie potrzeby małoletniej dodatkowo są zwiększone poprzez konieczność nie tylko leczenia ortodontycznego, ale i zakupu aparatu do korekcji wad zgryzu, co stanowi istotny, a zarazem konieczny wydatek, niemożliwy do pokrycia bez środków z alimentów na rzecz małoletniej.

Zdaniem sądu, zeznania M. T., zasługują na wiarę, pozostają bowiem zbieżne nie tylko z wyjaśnieniami oskarżonego, ale również dokumentacją zgromadzoną w sprawie. Sąd dał im zatem wiarę w całości.

W tym stanie rzeczy, wina oskarżonego wykazana została przeprowadzonymi na rozprawie dowodami i polega na tym, że w okresie od 25 września 2018 roku do 20 lutego 2019 roku w P., uchylał się od ciężącego na nim z mocy wyroku Sądu Rejonowego w Szczytnie w sprawie III RC 136/08 oraz wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie w sprawie VI RC 797/12 obowiązku łożenia świadczeń alimentacyjnych na rzecz swojej małoletniej córki Z. T. w kwocie po 450 zł miesięcznie, narażając ją tym samym na niemożność zaspokojenia jej podstawowych potrzeb życiowych, przy czym łączna wysokość powstałych z tego tytułu zaległości stanowiła równowartość co najmniej trzech świadczeń okresowych. Zachowaniem powyższym oskarżony wyczerpał zatem znamiona przestępstwa określonego w art. 209 § 1a kk.

Przy wymiarze kary uwzględnić należało przyznanie się D. T. do zarzucanego czynu i deklarację oskarżonego złożoną w wyjaśnieniach w toku postępowania przygotowawczego, zobowiązującego się do podjęcia się bieżącego łożenia na utrzymanie małoletniej po uzyskaniu wynagrodzenia za pracę w Norwegii w charakterze pracownika budowlanego.

Poza wspomnianymi okolicznościami jednak wziąć należy pod uwagę fakt, iż oskarżony, który uprzednio popadał w konflikty z prawem (karta karna k. 36 – 38), ponownie, już po raz trzeci popełnił przestępstwo. Co więcej, mimo wyroku skazującego go na karę pozbawienia wolności za czyn z art. 209 § 1a kk, który zapadł w dniu 5 grudnia 2018 roku, w dalszym ciągu – aż do osadzenia go w zakładzie karnym, nie łożył na utrzymanie małoletniej, całkowicie lekceważąc swoje obowiązki w tym zakresie i ewentualne konsekwencje prawne swego zachowania. Wskazuje to na duże nasilenie złej woli po stronie oskarżonego, posiadającego wszak w okresie objętym zarzutem źródło dochodów, a mimo to lekceważącego obowiązek alimentacyjny na rzecz małoletniej i nie realizującego go choćby w minimalnej części. Mając na uwadze powyższe okoliczności, zdaniem sądu, jedynie kara pozbawienia wolności, jest w stanie na obecnym etapie postępowania stanowić należyłą reakcję wymiaru sprawiedliwości na zachowanie oskarżonego i uświadomić mu, że dalsze ignorowanie ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego, każdorazowo spotykać się będzie z odpowiednio surową reakcją karną.

Mając natomiast na uwadze stosunkowo krótki okres czasu popełnienia przypisanego mu w niniejszej sprawie przestępstwa, zdaniem sądu, kara pozbawienia wolności w wymiarze 5 miesięcy pozbawienia wolności, spełniając cele represyjne i wychowawcze, nie będzie jednocześnie nadmiernie surową.

Sytuacja materialna oskarżonego obciążonego obowiązkiem alimentacyjnym i zadłużeniem z tego tytułu rzędu kilkudziesięciu tysięcy złotych, uzasadnia zwolnienie go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych na podstawie art. 624 § 1 kpk.